

*Α! δέ αστήρ μου λάμπει τηλαυγόστατος,
Αἰ μαστίκαι φωνάι, δὲν μὲ τήπατησαν.

*Οσάκις χρίσμας στιγμὴ ἐπέρχεται:

Καὶ κίνδυνος δεινὸς τὸ θύνος ἀπειλεῖ

*Ἐκ μηχανῆς σωτῆρες ἐμφανίζονται:

*Ἡ Γορτυνίας καὶ ὁ Θεοδωράκης τῆς.

Λαὶ πτωχὴ μου, προθορένε μου λαῖ,

Μ' ἄρτον Ἑρόν τε Ἐθρεψα καὶ λάχανα

*Ἴδον σοι δίδω τώρα φρέστα χρυσοῦ

Φάγε καὶ πίε, χόρτασε, εὐφράνθητι.

Καὶ σῆψε τὸν ἀνάξιον, πρωθυπουργόν.

*Ἡλθε καὶ ρός νὰ πέσῃς πλίον, τύραννε

*Ἀν ἔχεις ἔνα Βῶλον μὲ Καρτάληρες

*Ἐχω κ' ἔγω γεμάτα βώλους φρέστα.

(Ρίπτουσιν δῆλοι βώλους ἐντὸς τοῦ λέβητος.)

Ο ΜΙΚ. ΑΙΩΝ. Νὰ ποιήσω βώλους

Θέλω, δόσε μου κ' ἐμέ.

ΘΕΟΔ. *Ηεύχασε, μιχρέ, νὰ εἶσαι εἴτακτος

Καὶ ἔχεις μέγα μέλλον, αὖν ὑπόσχομα..

Ο ΜΕΓ. ΑΙΩΝ. Πλὴν πῶς μυρίζει ἔτσι τόσον σύχημα;

ΠΡΩΤΙΑ. *Οσμήν βαρεῖσαν πράγματα αἰσθάνεσθε;

ΧΩΡΑ. *Ως ὑδροθειωμένου ἀερίου, ναι.

ΘΕΟΔ. Χώρα καλή, ἔχεις, ὡς βλέπω, διαφραστήν

*Ἐπιτοχῇ εἰς τὰ τοιαῦτα, σύγωμεν.

Τὸν τελευταῖον κύκλον ἀς ποιήσωμεν

Καὶ θά φανή εἰς τὸν πυθμένα ἀρθονον

Καὶ γνήσιον τὸ μέταλλον τὸ τιμαλφές.

(Έκτελεῖται ἐν σιγῇ καὶ ὁ τελευταῖος κύκλος.)

ΘΕΟΦ. (ώστις ἐμπνευσμένος.) Χρυσὸς ἀς ρεύση ἀρθονος; ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῆς Ἑλληνίδος; πάστη; καὶ ἀς ἐμπλησθοῦν;

*Όλου τοῦ Κράτους τὰ ταριχά τὰ κενά.

Προσέλθετε, προσέλθετε, δοσοὶ πιστοί!

Καπνίσατε, πολῖται, ὡς ἀτμόπλοια.

Καθηυταροῦντας φόρους μὴ πληρούστες.

*Ἐξίλθετε, τελῶναι, ἐκ τῶν φυλακῶν.

*Ωδανεισταὶ μας ἄρπαγες πληρώθητε.

Τοῦ χρηματιστηρίου ἀλλοπρόσαλλοι:

Κολλυβισταὶ οἱ παιζόντες μὲ ἀνεμον

*Ίδού, παιζάτε τώρα μ' ἀληθῆ χρυσόν.

Φίλε Αἰών, θὰ γείνης ὁ Χρυσοῦς Αἰών.

Πρωία, φίλον ἥτορ, θὰ τυπώνεσσας

Μὲ γαρακτήρας ἐκ χρυσοῦ ἀγνοῦ· καὶ σὺ

Χώρα φιλτάτη ἡ ἐπτά ένιαυτούς

Φρικτούς ίδουσα ἀφορίας; Φαραὼ

*Νὰ θῆς ἐτοιμάσου χρύσους εὐτυγχεῖ,

Θεοροὶ τῆς Λειβαδείας Πρόνοια καὶ σὺ

*Η Σφαῖρα ἡ γυρίζουσα τοῦ Πειραιῶς.

Τὸν τριχίνον τὸν σάκχον παρακτήσατε

*Άλικες καὶ Κανδρέβα πιρεωύστατοι

*Ἄγροται καὶ σκιρτήσατε ἐκ τῆς χαρᾶς

Καὶ σεῖς τῆς Λακωνίας τέκνα τολμηρά

*Τί θέλετ; εἰς τὸν ἀξένον Ἀμερικήν;

Καλλιφορνίας γεινεν ἡ χώρα μας!

(Μαζὰ παχρὰν παῦσιν.)

Καὶ δημαρχος θὰ γείνη ὁ Καλλιφρονᾶς!

Καὶ ὑπουργός θὰ γείνη ὁ Λεβίδης μου

Καὶ ὑπουργός καὶ ὁ Γερωκοστόπουλος

Πατράκης καὶ Πατρίδης, Καραπάνος καὶ . . .

[κατ' ιδίαν μετὰ θλίψεως]

*Ω Γιάγκο, Γιάγκο, Γιάγκο! Διατί σκλήρα

Νὰ εἶσαι ἀποστάτης σύμερον θεύ!

[Πρὸς τὰς ἐρημητήδας]

Τέλος, ἐμπρός! τὸν μαγικὸν ἔξορκισταν

*Ο λέβης νὰ κοχλάσῃ κ' εἰς τὴν βράσιν του
Οι βῶλοι νὰ γενοῦν χρυσοί φιμιγές.

[Κυκλοῦσεν ὅλος τὸν λέβητα καὶ ρίπτουσιν ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα
ἀντικείμενα, κατὰ σειράν, ώς αἱ μάγισσαι ἐν τῇ γνωστῇ σκηνῇ τοῦ
Μάκρεθ.]

ΟΛΟΙ. *Ο λέβης νὰ κοχλάσῃ, ίδου ρίπτομεν

Τρικούπη τρίχα ἀπὸ τὸ μαντάκι του

*Ἀπ' τοῦ Λαμβάρδου τὸ μανδάλιο ράχας ἐν,

Δραγούμη μοῦση καὶ Μανέτα βλέφαρον

*Ἐν γάντι Θεοτόκη, τοῦ Βουλπιάτη δὲ

Σελίδα μίαν ἀπ' τὰς ἀγορεύσεις του.

*Ἴδος καὶ τὸ Καζάζη ἔνα πάσσαλον

Καὶ τοῦ σοφοῦ Δεμάθα δασμολόγιον.

Τοῦ Δίκ τοῦ μακαρίτου ἔνα κόκκαλον

Μπαστοῦνι Θεοχάρη τοῦ ἀθλητικοῦ

Νομάρχου τῶν Κυκλαδῶν, ἔνα ὄβολόν

*Ἀπ' τὸ ταμεῖον τοῦ Σκουλούδη τὸ κλειστόν

*Ἴδος καὶ τοῦ Βουδούρη τὴν παράτησιν

Καὶ τοῦ Μανσόλα τὸ διαβατήριον.

*Τῆς Παλιγγενεσίας κούφιο δόντις ἐν

Στεφάνου Ξένου ἄρθρον. Ακροπόδιες

*Ἐν φύλλον μὲ εἰκίνιας καλλιτεχνικές

Ἐφημερίδος πινακίδα καὶ μικρά

*Τῆς Καθημερινῆς ξυλογραφήματα.

Κόχλατα, λέβη κ' εἰς χρυσὸν λαμπρότατον.

Τὸ μαγικὸν μας κράμα νὰ μεταβληθῇ.

[Νέφος καπνοῦ ἀναθρίσκει ἐκ τοῦ λέβητος. Αἱ φλόγες τοῦ πυράνου ωχατώσιν. *Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ κάπεων παρατηρεῖ ἐναγωνίως τὸ περιεχόμενον.]

ΟΛΟΙ. Τι γείνει;

ΘΕΟΔ. Φεῦ! ἀνθράκες δὲ θεσμόρας.

[κατ' ιδίαν]

*Ω Δούνη! πάλιν νῦν συντακτικόμενα.

ΑΙΩΝ. Χρυσὸς δὲν γεινενον οἱ βῶλοι;

*Οχι, φεῦ!

Νομίζω σίδηρος πῶς εἶνε ἔνθιστο.

*Άλλ' έστω! ἀποδέχομαι τὸν οἰωνόν!

Δηλοὶ ποῖς ἔσαιε θὰ εἶμαι τοῦ πυρὸς

*Καὶ τοῦ σιδήρου τοῦ ἐνθεού δὲ ἀνήρ.

ΑΙΩΝ. *Άλλα κ' δυσωδία αὕτη τὶ δηλοῖ

Τοῦ ὑδροθειωμένου ἀερού;

*Ω!

Πολλὴν τὴν σημασίαν ἔχει καὶ αὐτή.

Λύγα φέρετ; ἐδῶ πολλὰ νὰ βάψωμεν

Νὰ διαφέμω θέλω μίαν παλαιάν

Δημάρωδη παροιμίαν καὶ κακέμφατον.

ΑΙΩΝ. *Αφοῦ βαφοῦν τ' αὐγὰ τί θὰ τὰ κάμωμεν;

ΘΕΟΔ. Θὰ τὰ φυλάξωμεν νὰ τὰ τειγκρίσωμεν

*Ολοὶ διοῦν τὸ Πάσχα τὸ ἐπόμενον,

*Οτε βεβαίως ἕσομεν προθυπουργός

Καὶ δτε, σᾶς τὸ λέγω ἐμπιστευτικῶς,

Θὰ λάβωμεν, πησῶς μη ἀμφιβάλλετε,

Τὴν Βερολύμειον γραμμήν.

*ΟΛΟΙ. Αργύ! Αργύ!

[Καταπετάνται η αύλαία.]

Τετράδη ο Απτινός

Βαρ. θλίψις εἰς ἡμᾶς πολλὴ, πλὴν ἀλλαχοῦ μετρία,

[δύο χιλιάδες εἰκοσι καὶ ἑβδομήντα τρία].

Ανυμοι ακανθίστοι, [δεκαοκτώ σὺν πάντες].